

NOWINKI SZESNASTKI

Szkoła Podstawowa nr 16 w Rzeszowie

NR 3/2015/2016 /dwumiesięcznik/

Gazetka dostępna na stronie internetowej szkoły:

www.sp16.resman.pl

W tym numerze między innymi:

**ALE SIĘ DZIAŁO...,
KIM SĄ SAWANCI,
KARNAWAŁ U NAS I NA
ŚWIECIE,
WALENTYNKI,
NIEZWYKŁE PASJE NASZYCH
KOLEGÓW,
HISTORIA WIELKANOCY.**

ALE SIĘ DZIAŁO...

Boże Narodzenie to wyjątkowy czas. W naszej szkole wprowadziliśmy świąteczny nastrój już 18 grudnia, ponieważ w godzinach przedpołudniowych mieliśmy okazję uczestniczyć w apelu bożonarodzeniowym, natomiast o godz. 17:00 odbyło się spotkanie oplatkowe dla rodziców, nauczycieli i zaproszonych gości. Piękne przedstawienie jasełkowe dla społeczności naszej szkoły przygotowali uczniowie klasy 3b wraz z panią Lilianą Domszy. Pozostali uczniowie klas 1-3 odpowiedzialni byli za oprawę muzyczną i śpiewali kolędy.

O godz. 17 miejsca przy odświętnie przystrojonych stołach w sali gimnastycznej zajęli zaproszeni goście. Symboliczna Wigilia w SP16 rozpoczęła się od powitania zebranych przez panią dyrektor. Następnie wniesiono światło betlejemskie i ks. Marcin Olszewski przeczytał fragment z Biblii. Kulminacyjnym punktem wieczoru były jasełka pt. „Nie było miejsca dla Ciebie” w reż. pani dyrektor Doroty Rząsy przy współpracy pani Bernadety Słysz. W przedstawieniu wystąpili uczniowie kl. 6c. Oprawą muzyczną zajęła się pani Ewa Drewniak wraz z chórem.

Po wspaniałej części artystycznej pani Agnieszka Małecka - Szymańska, prowadząca część oficjalną, złożyła gościom świąteczne życzenia i zaprosiła do podzielenia się oplatkiem oraz wieczerzy.

Wszystkim udzielił się świąteczny nastrój pełen spokoju, zadumy i radości.

.Redakcja

Sztuczki pana Berdowskiego

12 stycznia 2016 roku uczniowie naszej szkoły uczestniczyli w spotkaniu ze światowej sławy iluzjonistą - panem Jerzym „Berdo” Berdowskim.

W trakcie godzinnego programu dla kl. I-III i później dla kl. IV-VI, artysta, który nie wierzy w magię lecz w ludzi, naukę, rozwój wiedzy i mądrość, bawił wszystkich swoimi sztuczkami. Młodzież obejrzała m.in. triki z kartami, kulkami, monetami, metalowymi obręczami, chustką oraz sznurkiem. Zebrani w sali gimnastycznej entuzjastycznie reagowali, próbowali zgadywać na czym polegała iluzja. Na zakończenie, część uczniów wyraziła chęć nauczenia się kilku sztuczek od artysty, jeśli tylko nadarzy się taka okazja.

Redakcja

Turniej wiedzy o Rzeszowie

19 stycznia 2016r. odbył się Turniej wiedzy o Rzeszowie. Patronat nad współzawodnictwem klas 5 objął prezydent miasta Rzeszowa pan Tadeusz Ferenc, a na turnieju gościł Przewodniczący Rady Miasta- pan Andrzej Dec. Uczniowie rywalizowali ze sobą w 5. różnych konkurencjach. Wygrała klasa 5 b, ale różnice pomiędzy poszczególnymi klasami były niewielkie. Wszystkie klasy wykazały się wiedzą i wolą rywalizacji.

Zwycięska klasa została zaproszona przez prezydenta miasta do ratusza i obdarowana srebrnymi breloczkami przez Muzeum Okręgowe. Uczniowie z klasy 5a wygrali wizytę w zamku, aby móc zgłębić tajemnice miejsc trudno dostępnych, a klasa 5c obejrzy wystawę w Muzeum Okręgowym.

Redakcja

Spotkanie z podróżnikiem

W dniach 8 i 9 lutego 2016 r. dzieci z klas I – VI wzięły udział w kolejnym wydarzeniu z cyklu: „Spotkanie z podróżnikiem”, które zorganizowały panie Krystyna Pokrywka i Magdalena Lubas.

Tym razem, wszyscy uczestnicy spotkania wyruszyli do Brazylii. Podziwiali wspaniałą przyrodę, cudowne krajobrazy oraz egzotyczne zwierzęta. Wszystkich zachwyciły kolorowe papugi ary, które chętnie jadały śniadania z podróżnikiem, a przerażyły groźne kajmany i żarłoczne piranie. Uczniowie usłyszeli też brzmienie bębna, niektórzy na nim świetnie zagrali sambę, a dziewczynki przymierzały brazylijskie karnawałowe pióropusze.

To była kolejna udana „podróż” .

Redakcja

Nasze osiągnięcia

Rodzinny turniej „Mikołajki z Badmintonem”

II miejsce, zajął Wiktor Rafa z kl.6a wraz z tatą

Międzywielicowy Konkurs Plastyczny „Bombka”

Zuzanna Kukiełka z klasy 3b pod opieką p. Ireny Hadło otrzymała nagrodę
Eliza Bobola z klasy 3a pod opieką p. Joanny Kasprzyk-Pasternak została wyróżniona.

Konkurs przedmiotowy z przyrody

Do III etapu zakwalifikowała się: Helena Bochenek z klasy 6a. Opiekunem uczennicy jest pani Monika Szaro.

V edycja konkursu przyrodniczego " Obszary chronione województwa podkarpackiego"

II miejsce zajął Jakub Glac - opiekunem ucznia była pani Magdalena Lubas.

Międzyszkolny Przegląd Jasełek

Szkolny Teatr „Fantazja”, czyli uczniowie z klasy 6c wraz z uczennicami ze Szkolnego Chóru „Szesnastka” zajęli **I miejsce** i wystąpili na deskach Teatru, prezentując jasełka pt.: „Nie było miejsca dla Ciebie”. Opiekunami uczniów były: p. dyrektor Dorota Rząsa, p. Ewa Drewniak, p. Bernadeta Słysz.

KONKURS - OPOWIADANIE MATEMATYCZNE

I miejsce zajęła Emilia Szetela uczennica klasy VI c (opiekun: mgr Izabela Marczydło).
Wyróżnienie zdobyła Dominika Trojanowska (opiekun: mgr Ewa Niedźwiedź).

Regionalny Konkurs Nauk Przyrodniczych „ŻBIK”

Helena Bochenek i Aleksandra Tyrakowska - uczennice klasy 6a zajęły II miejsce. Opiekunem uczennic podczas konkursu była pani Monika Szaro.

Weź udział w konkursie

W ramach programu „Nasz wizerunek to kultura i szacunek” w marcu i kwietniu zostaną w naszej szkole zorganizowane konkursy dla uczniów klas I-VI:

- „Rady nie od parady” – konkurs plastyczny na plakat promujący kulturalne zachowanie w szkole i w środowisku.
- „Nasz wizerunek to kultura i szacunek” – konkurs literacki.
- „Wizerunek kulturalnego ucznia” – konkurs na gazetkę klasową.

Regulaminy konkursów będą dostępne na stronie internetowej szkoły.

Podjmij wyzwanie!. Nagrody czekają!

Karnawał u nas i na świecie

W styczniu w naszej szkole odbyły się: zabawa karnawałowa dla klas I-III i dyskoteka noworoczna dla klas 4-6. Obydwie imprezy prowadził DJ Macio, który w kolorowym stroju klauna bawił najmłodszych uczniów, zaś starszym proponował najpopularniejsze światowe przeboje. Tańcom i podrygiwaniom nie było końca. W trakcie balu odbyły się też konkursy, w których nie było przegranych. W przerwie, dzieci udały się do klas na poczęstunek, który przygotowali rodzice. Potem wróciły, aby znów tańczyć.

Wszyscy byli bardzo zadowoleni i zapewne długo jeszcze będą wspominać szkolną zabawę. Ile było radości, widać na zdjęciach ...

Karnawał w innych krajach

Do głównych tradycji karnawałowych należą oczywiście zabawy, bale i parady. Najbardziej znane parady i zabawy tego okresu to karnawał w Rio i karnawał w Wenecji. Parady odbywają się głównie tuż przed środą popielcową i trwają kilka dni. Jest to okres oczekiwany, często przez cały rok, uczestnicy przygotowują specjalnie na tę okazję stroje karnawałowe niezwykle bogato zdobione, mieniące się złotem, częstym ich elementem są pióra.

A jak karnawał obchodzą mieszkańcy Europy?

Cypr: Na początek miasto organizuje wielkie parady przebierańców, które gromadzą dzieci i dorosłych w kolorowych przebraniach, maskach przemierzających główne ulice Limassol. Potem następuje tydzień „szalonych masek”.

Francja: Szaleństwo karnawału francuskiego trwa kilka dni i udziela się nie tylko tłumom przemierzającym ulice miasta. W bogatym programie artystycznym przewidziane są zawsze bale maskowe i kostiumowe w eleganckich hotelach.

Hiszpania: Na ulicach Santa Cruz zobaczyć można wtedy korowody z tancerzami w oryginalnych, mieniących się barwami kostiumach. W ciągu dnia i w nocy mieszkańcy Teneryfy świętują przy muzyce. Prawie jak w Rio... Największą atrakcją karnawału są pochody z udziałem przyozdobionych karoc.

Holandia: Podczas wielkiej parady króluje gwar, śpiew, taniec i dobra, spontaniczna zabawa. Nawet najważniejsi urzędnicy chodzą po rynku w szlafroku, kostiumie kąpielowym, przebrani za krasnoludki lub wampiry. Ludzie wszystkich stanów śpiewają specjalnie skomponowane piosenki. To jest impreza, której nie da się tylko zobaczyć - trzeba w niej uczestniczyć!

Walentynki to piękny czas

Walentynki – coroczne święto zakochanych przypadające 14 lutego. Nazwa pochodzi od św. Walentego.

Istnieje wiele tradycji związanych ze świętowaniem Dnia Zakochanych. 14 lutego w wielu krajach na całym świecie jest obecnie dniem, w którym zapominamy o napiętym grafiku zadań i staramy się go spędzić z ukochaną osobą. Walentynki wzięły swoją nazwę od imienia chrześcijańskiego męczennika. Istnieje kilka tradycji związanych z Dniem Zakochanych. Najbardziej znaczącą tradycją jest niewątpliwie wysyłanie sobie kartek kupionych lub przygotowanych własnoręcznie i nazywanymi waletynkami, ale także obdarzanie się kwiatami i słodyczami..

Koncepcja święta została rozszerzona i obecnie ma służyć jak święto dla wszystkich tych, którzy pragną wyrazić swoją miłość do bliskich, w tym do członków rodziny.

10 i 11.02.2016r. odbył się w naszej szkole kiermasz kartek waletynkowych przygotowany przez Samorząd Uczniowski, a następnie zorganizowano pocztę waletynkową. Uczennice z Samorządu Uczniowskiego zadbały o to, aby wszystkie waletyнки trafiły do adresatów jeszcze przed feriami.

Redakcja

Capoeira – pasją Kacpra Szczypty

Pasją Kacpra Szczypty z kl. 6c jest capoeira. Trenuje ją od 5 lat. Jest to, coraz bardziej rozpoznawalna w Polsce, brazylijska sztuka walki połączona z muzyką, tańcem i śpiewem.

Capoeira powstała wiele lat temu, wymyślili ją brazylijscy niewolnicy. Zawiera wiele elementów walki, samoobrony, akrobatyki i kopnięć.

Trenowanie daje Kacprowi lepsze samopoczucie, ponieważ atmosfera podczas treningów i pokazów jest przyjazna i radosna. Dzięki capoeirze jest bardziej sprawny fizycznie. Potrafi wykonać wiele różnych trudnych akrobacji. Podczas treningów uczy się grać na niespotykanych instrumentach: berimbau, pandeiro, atabaque. W trakcie warsztatów spotyka się z mistrzami z całego świata. Poznaje też podstawy języka portugalskiego.

Każdy uczeń ma swoje apelido, czyli pseudonim. Apelido Kacpra to: ogon płaszczy – nazwa jednego z kopnięć w capoeirze. W zależności od umiejętności i lat treningów, uczniowie posiadają sznury różnego koloru zwane cordami. Kacper ma już czwarty sznur: żółto-zielony.

Dzięki capoeirze Kacper jest bardziej pewny siebie, odważny i radosny. Widać, że to co robi, sprawia mu olbrzymią przyjemność.

Mateusz Wołcz z klasy 6c

O sawantach, czyli co potrafi ludzki mózg... Cz. 3.

Czy są świadomi swojego geniuszu?

będą potrafili nawet ocenić, czy ich zdolność jest czymś wyjątkowym, czy nie.

Z pewnością większość z nich jest świadoma tego, że jakaś cecha ich umysłu wywołuje zdumienie i podziw otoczenia. Niezwykła umiejętność liczenia, zapamiętywania – dla sawantów to

nic nadzwyczajnego, tak jak dla nas zakupy, korzystanie z komunikacji miejskiej, rozmowa z kimś nieznanym w pociągu, wycieczka do innego miasta. A tym czasem takie właśnie – wydawałoby się proste – czynności dla zamkniętych swoim światem sawantów są bardzo trudne, wręcz nie do pokonania. Potrzebują wsparcia bliskich osób, aby móc normalnie funkcjonować. Takie właśnie są zagadki ludzkiego umysłu.

Świetny materiał na książkę i film.

Nic dziwnego, że zjawisko sawantyzmu fascynowało twórców filmowych i dlatego właśnie powstały tak fantastyczne filmy jak **Forrest Gump**, **Rain Man**, **Kod Merkury** (kilkuletni chłopiec chory na autyzm łamie supertajny kod wojskowy).

Trzeba jednak wyjaśnić, że w filmie *Forrest Gump* nie jest aż tak podkreślony sawantyzm bohatera. Mamy raczej wrażenie, że jest on niezwykle szczęśliwym, który wielokrotnie znalazł się w centrum ważnych wydarzeń historycznych, czy ekonomicznych. Natomiast w książce, będącej podstawą scenariusza filmowego, jest to stwierdzone w sposób oczywisty.

A. Rząsa i A. Czaja z kl. 6c

W tym numerze gazetki prezentujemy opowiadanie Emilki Szeteli z klasy 6c, która zajęła I miejsce w międzyszkolnym konkursie „Opowiadanie matematyczne”.

Zagadkowy labirynt

W pewnej miejscowości (której nazwy nie pamiętam) mieszkała zwyczajna rodzina: mama, tata i dwoje dzieci.

Pewnej niedzieli wybrali się do „Ogrodu zabaw”- miejsca, w którym dzieci bawiły się, a rodzice odpoczywali. Był tam między innymi labirynt wykonany z zielonych zarośli. To właśnie była ulubiona zabawa Zuzi i Janka(bo takie miały imiona dzieci). Od razu tam pobiegły i razem próbowały przejść labirynt. Ale ten dzień był inny niż wszystkie. Kiedy dzieci znalazły się w środku zamiast zielonego żywopłotu pojawił się kamienny mur zbudowany z równiutkich prostopadłościaków. Dzieci pomyślały, że pewnie był remont i zmienili ściany labiryntu. Jak zawsze Jaś i Zuzia zaczęli biegać i bawić się, lecz w pewnym momencie zaczęło ich zastanawiać dlaczego nie ma innych dzieci.

Po niedługim czasie na ścianie labiryntu zobaczyli napis: „*Jeśli chcecie stąd wyjść musicie rozwiązać 3 zagadki matematyczne*”. Obok leżała mapa na której było narysowane jak poruszać się po labiryncie. Dzieci pomyślały, że to może być fajna zabawa i postanowiły pójść za wskazówkami. Kierując się mapą dotarły do ściany na której było napisane „*Zagadka 1. Od sześcianu, 3 prostopadłościaki w górę i 2 w lewo*”. Janek odnalazł blok skalny którego przód był w kształcie kwadratu, więc pewnie był to sześcian. Następnie postępowali według instrukcji na ścianie. Mocno pchnął ostatni prostopadłościak, a wtedy on się przesunął. W środku była kartka na której była napisana zagadka matematyczna:

**Jeden ręcznik na sznurze godzinę suszymy.
Ile czasu schnąć będą, gdy trzy powiesimy?**

Dzieci od razu wiedziały, że ręczniki będą schły godzinę. Kiedy tylko wypowiedziały rozwiązanie zagadki ściana odsunęła się i mogły przejść dalej kierując się mapą. Po niedługim czasie dotarły do napisu na ścianie „Zagadka 2. *Od sześcianu, 4 prostopadłościany w prawo i 2 w dół*”. Podobnie jak wcześniej znalazły kartkę z treścią zagadki:

**Działania na ułamkach też chyba umiecie.
Co trzeba zrobić, gdy dzielić je chcecie?**

To już nie było takie proste. Chwile się zastanawiali. W końcu Zuzia wpadła na pomysł, aby odwrócić drugi ułamek i pomnożyć je przez siebie. Na jej słowa ściany rozstały się i dzieci poszły dalej. Tym razem szły bardzo długo i już im się wydawało, że zgubiły drogę, gdy Janek zobaczył na skale z boku napis „Zagadka 3. *Od sześcianu, 3 prostopadłościany w dół i po 5 w prawo*”. Dzieci zrobiły jak kazała wskazówka i doszły do bloku skalnego na, którym leżała kartka z kolejną zagadką:

Linia ze strzałką, zerem i miarką - ...

Dzieci bez większego zastanowienia dały odpowiedź, lecz ściana nie poruszyła się i nie wiedziały o co chodzi. Janek myślał nad inną odpowiedzią i wykombinował, że może to być oś liczbowa. Wtedy ściana, jak drzwi automatyczne, otworzyła się z łoskotem. Choć dzieci myślały, że to już koniec i wrócą do rodziców. Czekają ich jednak jeszcze jedno zadanie.

Ściany labiryntu stały się znowu zielone, jednak dzieci nie wiedziały jak trafić do wyjścia. Słyszały odgłosy bawiących się dzieci. Zuzia i Janek zorientowali się, że każde z nich podczas zabawy wypowiada matematyczną rymowankę. Postanowiły także ułożyć taką rymowankę, wierząc, że dzięki temu opuszczą labirynt. Okazało się, że jest to bardzo fajna zabawa. Poruszając się po labiryncie ułożyli matematyczną rymowankę:

**Matematyki ciągle się uczymy,
Lecz nie wszyscy wiemy, po co to robimy.
Jeśli chcesz jednak w przyszłości kimś zostać,
Musiś matematyki podstawy poznać.**

Kiedy skończyli okazało się, że znajdują się przy wyjściu gdzie czekają na nich zniecierpliwieni rodzice. Na pytanie dlaczego tak długo zajęło im przejście labiryntu, odpowiedzieli, że tym razem o wiele lepiej się bawili.

Zuzia i Janek mieli nadzieję, że jeszcze kiedyś przeżyją taką wspaniałą przygodę z matematycznymi zagadkami.

Wielkanoc

Historia:

Podczas soboru nicejskiego w 325 roku ustalono, że będzie się ją obchodzić w pierwszą niedzielę po pierwszej wiosennej pełni Księżycy.

Ta skomplikowana zasada jest przełożeniem, na solarny kalendarz juliański, konkretnej daty 14 nisan z religijnego kalendarza hebrajskiego, który jest kalendarzem lunarno-solarnym. Data 14 nisan wyznacza w kalendarzu hebrajskim początek święta Paschy, wokół którego działy się wydarzenia zbawcze.

Wielkanoc, jest więc świętem ruchomym: może wypaść najwcześniej 22 marca, zaś najpóźniej 25 kwietnia. Z datą Wielkanocy powiązany jest termin większości ruchomych świąt ogólnochrześcijańskich i katolickich, m.in.: Środa Popielcowa, Wielki Post, Triduum Paschalne, Wniebowstąpienie Pańskie, Zesłanie Ducha Świętego, Boże Ciało i inne.

Ciekawostki i zwyczaje:

Jednym z najciekawszych zwyczajów wielkanocnych w Europie może się poszczycić **Irlandia**.

W Wielką Sobotę, w miastach, odbywa się pochód, podczas którego ludzie demonstrują swoje zmęczenie długim postem i chęć rozpoczęcia świętowania. Przemarszowi przewodzi lokalny rzeźnik. Najciekawszy jest jednak fakt, że niesie on zawieszzonego na kijku śledzia, którego mieszkańcy biją kijami, pałkami i czym tam popadnie.

W **USA** ciekawym zwyczajem jest noszenie ogromnych, świątecznie udekorowanych kapeluszy. Co roku kobiety i dzieci stają do konkursów, w których wybiera się najpiękniej udekorowane świąteczne nakrycie głowy. Na barwnych kapeluszach pojawiają się jajka, króliki, kurczaki i wiele innych ozdób.

W **Afryce** kościoły i domy modlitwy są dekorowane ozdobami zwanymi „vitenge” i „kanga”. Dekoracje te, tworzone w kształty motyli, wykonywane są z kwiatów i liści bananowca.

Kacper Szczypta z kl.6c

STROIKI WIELKANOCNE

Stroiki wielkanocne są nieodłącznym elementem tych wiosennych świąt.

Najprostsza wielkanocna dekoracja: narcyzy wstawiamy do plecionego kosza (oczywiście wewnątrz jest naczynie wypełnione wodą), a obok układamy kilka pisanek.

Z pędów jałowca uwito wianek, w który powtykano krótkie gałązki bazi, a na środku ułożono pisanki.

Prosta wielkanocna dekoracja: w przegródki opakowania po jajkach wystarczy wstawić wydmuszki, z których ucięto górne części i w połowie wysiano owies, a do połowy włożono po jednej żółtej chryzantemie.

Wielkanocny wieniec z pisankami powieszono przy oknie, a pod nim ustawiono wazon pełen żółtych narcyzów.

Wielkanocna dekoracja wcale nie musi być żółto-zielona. To propozycja dla wielbicieli niebieskiego koloru.

Emilka Szetela, Agnieszka Czaja, Martyna Gudyka z kl. 6c

